

[Accueil](#)
[Revenir à l'accueil](#)
[Collection](#)
[ŒUVRE : Claude Pontoux](#),
[Œuvres](#)
[Collection](#)
[Édition : 1579 - Pontoux, Œuvres - Rigaud](#)
[Item\[1579_Oeu_Pon\]](#)
[337 Carole terrarum regnator maxime cuius](#)

[1579_Oeu_Pon] 337 Carole terrarum regnator maxime cuius

Présentation générale du poème

Titre de la pièce Leodegarii a quercu-Lutetiæ professoris Regij, Sylva Parænetica, Carolo ix. Regi Christianissimo & invictissimo dictata.

Incipit non modernisé Carole terrarum regnator maxime cuius

Les pages

En passant la souris sur une vignette, le titre de l'image apparaît.

4 Fichier(s)

Présentation de l'exemplaire

Formatin-16

Date 1579

Lien vers la notice du catalogue de la bibliothèque où est conservé l'exemplaire <https://catalogue.bnf.fr/ark:/12148/cb31135671p>

Emplacement du poème

Rang dans le recueil n° 337

Folio/tation S8v, T1r, T1v, T2r

Présentation typo-iconographique Pas d'illustration

Informations sur la notice

Contributeur(s) Speyer, Miriam

Éditeur Équipe Joyeuses inventions ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)

Mentions légales

- Fiche : Équipe Joyeuses inventions ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Image(s) : Source gallica.bnf.fr / BnF

Notice créée par [Côme Saignol](#) Notice créée le 24/10/2017 Dernière modification le 04/11/2021

LEODEGARII A QVERCV-

Lutetiæ professoris Regij,
Sylva Parænetica,

Carolo ix. Regi Christianissimo & inui-
tissimo dicata.

*ÆROLE terrarum regnator maxi-
mecuius
Intemerata fides in pace, & robur in
armis,
Cum titi sit pacis spes desperata futura
Non pacē in bello, sed bellū in pace nefanda
Quærens fac placida de bello pace fruari.
In libertatem te vindica & assere, seruis
Desine parere: indignum te Principe tanto
Hactenus implicitum esse iugo misereque timere
Seditiosorum insidias, quibus esse timori
Deberes Isthac tolerare diutius. atque
Solliciti in morem leporis traducere vitam
Infandum est: præstat semel acrior cumbere latho
Quām sic quotidie à Gracchis immittibus angi:
Aggredere ô tritanus & generosis edite Princeps:
Nil opus ulterius leni clementia, ut iætus
Piscator sape: sane tibi obfuit esse benignum?
Et facilem erga illos qui te spoliare potenti
Imperio Gallorum & vita & luce parabant?
Quum te tutari (tum quod tibi sanguine iuncti,
Tum quod muneribus crebris meritisque bearis.)
Debuerunt: verum ingratii immemorésque tuorum*

Promeritorum, fel dirum pro melle rependunt,
 Vexantes dominum impubem, insontemque piusque:
 Quanto ergo tibi maior facta iniuria, tanto
 Inde maiores animos, tibi suscitet iram.
 Fæda infelis patria direptio, pungat
 Te tot templorum vastatio, tot viduarum
 Clades, tot gemitus orphanorum puerorum,
 Funera tot clarorum Herorum, denique Christi
 Læsto te stimulet, Christi defendito causam,
 Qui te letifero toties defendit ab hoste.
 Qui te non vilem Caprimulgum, aut upilionem
 Sed regem, regisq; natum, fratremque creavit.
 Eius id officium memori sub pectori seruans,
 Dede neii quotquot tu sciuersis illius hostes.
 Præipe ut in pagis atque urbibus igne clementur
 Cum fatus Caluini Apinis Tricisque scelestis:
 Aut Deus inflatis buccis ambabus, & ardens
 Ita, animas abs te repetet quas perditus ille
 Perdidit, & gerris stygium demisit ad Orcum,
 Si sumos eius patiaru in orbe vigere
 Anne duos reges regnare in Gallia eodem
 Tempore permisit Christus? quia tu quoque (quanquam
 Armis compulsus) duo dogmata passus es? anne
 Christus anhelanti mortem tibi febre minatus,
 Ni tu antiquasses edictum quod tibi per vim
 Exorsere oim Sathasse BethZeq; Gregales?
 Hec animo tecum tacitus, penitusque voluta:
 Non hic de prospectu afni, lanaque caprina
 Dissertatur, verum de regno & religione.

t

Quas

Quas ob res esto in specula tibi prospice, vates
 Collige, nimirum tanto sub cardine rerum.
 Vel tua, vel Betzitarum fata ultima pendent.
 Ergo agendum tanto animosius arma capesce
 Quanto hostes te & nos furiosius aggrediuntur,
 Quanto & splendidius te intendere brachia pugna
 Pro patria, pro religione, arisq; facisq;
 Quam sit honorificum Calvino huc omnia ferro
 Et flammis abdere: manum iam consere bellax
 Nos tibi suppetias animis opibusque feremus,
 Prompti una tecum caput obiectare periclis
 Et (si fata volunt) una tecum ire sub umbras.
 Incipe, & eripe te his iniuste malis, rege, regna,
 Impera, & esto tuus solus dominator in oris,
 Cum matre, in cuius sapientia pectore, Consus
 Et Themis, & Musa, & Charites cum Pallade degust.
 Hactenus hercle (bona venia quod dixero) non tu
 Tam rex in solio strataque tapetibus aula
 Quam vel ego, vel pastor iners in paupere caula:
 Nam mihi mancipium obsequitur, perq; omnia presto est,
 Observans vocem, vultum, nutum, atque renulum,
 Si quid & edico, editum seruatut ad unguem:
 Quod si forte meas leges, priuataque iura
 Anderet nebula violare, & temnere, cesim
 Fustibus ad cornu nebulonem exire iuberem.
 At tua iuratai rident, lacerantque Sinones,
 Imperiumque tuum sic detractare fuerunt
 Vt te & iussa minoris certe quam unius assis
 Pendent: acirco meritas infligito paenae.

Et male perde malos: quorum si munera dignis
 Dem. indes sine muneribus, si præmia doctis,
 Si tibi consilijs socios non sumpseris ullos
 Qui nondum liquere nuces, aut iam capu' ares
 Delirant similes vappæ, si Nestoras audis
 Si refugis pellaces, queis aliud sit in ore
 Promptum, aliud clausum infido sub pectore, quite
 Clam rident, tibi coram arrident, qui omnia scribunt
 Ad coniuratos que tu sanctisque Senatus
 Sanctis, magicoque vtuntur carmine Circes.
 Hos oolidos hærcos si vis seponere ab hædis,
 Accipitres à turribus, si à tigribus agnos,
 Si satagas vt ius vigeat, seruetur vt aquans,
 Vis absit, dolus exulet, & sacra templa Deorum
 Cum mystis, cum ritu & relligione atavorum
 Seruentur, si thure Deum placando rogaris
 Ut pacem veniamque tibi nobisque benignas
 Concedat, feries sublimi vertice cælum,
 Fortunamq; tua fortuna anteibis, & exim
 Gallia florebit concitis erupta periclis,
 Ac superis lauros, & sacra holocausta dicabit.

6 2 CHA